

ALGERIA

N.° 208

SETEMBRE 1992

UN INTERÈS D'ALTURA

FINS AL

12%

T.A.E.*

SUPER COMPTE

BANCA MARCH

**Informi's a qualsevol de les nostres oficines
o telefonant al 900-300 202**

* Des de 500.000 Pts. les primeres 175.000 sense remunerar.
Remuneració segons trams. Exemples de T.A.E.: 1.000.000 Pts.: 5,62%;
10.000.000 Pts.: 9,82%; 50.000.000 Pts.: 12%

ALGEBELI
Nº 208

Setembre
1992

Portada:
Miquel Àngel Campaner

Edita: Associació Cultural Algebèl
N.I.F. G-075124219
Carrer Joan Carles I, 44-1.er
Ap. Correus nº 20
Informació telèfon: 537161

Director: Miquel Àngel Campaner
Fornés. Consell de Redacció: Maria
Cerdó Gregori, Catina Ballester
Moragues, Jaume Ramis Sans,
Antoni Moragues Picó, Margalida
Ramis Fornés, Im-maculada Roca
Balaguer. Col·laboradors a aquest
número: Miquel Porquer, Xesca
Ensenyat, Maria del Mar Ramis,
Francisca Ramis, Bartolomé Riutord,
Antoni Pereó, Martí Poquet, Olvido
García.

Dipòsit Legal: P.M. 153/1983

Imprès en
paper reciclat

*Els articles publicats en aquesta revista
expressen únicament l'opinió dels
seus autors*

Tornar a començar

Tot acaba. Aquesta és una màxima, de la qual desconec qui ens la pugui negar. Segurament, la gent a qui pertany, no per creació sinó per adopció, creu inexorablement en l'eternitat del seu Déu, la qual cosa em ratifica la meua afirmació. Els científics, basant-se en les seves teories cícliques, crec que s'avendrien amb mi. Els polítics, els mestres, els metges, tots crec que amb les seves experiències no podrien contradir aquesta màxima. Per ventura i només per ventura en Biel Ferriol ens diria el contrari.

Acaba l'estiu. La llum ens diu adéu. S'acaben les vidrieres obertes. S'acaben els llargs horabaixes de tertúlia a la platja. Acaben les llargues camina-des vorera de mar. S'acaben els trempons. Els pebres torrats. Les arengades. Acaben els morenos. Acaba l'olor d'oli hidratant d'estranger. La variada fauna noctura. I les terrasses. I les llargues vetllades. L'agost sempre se'n du amb ell les vacances. S'acaba la pagesia, tal vegada el mal més greu sia l'estiu. Amb l'estiu tot s'acaba.

Ha arribat l'hora de tornar-se a tancar a casa, a tancar les vidrieres per veure ploure. L'hora de la fosca. Ens haurem d'enclaustrar dins l'oficina a rescabalar les hores perdudes amb la calor de l'estiu. Aferrar-nos als llibres. Al taller. A l'obra. I allà on faci falta. L'hivern no permet les concessions que dóna l'estiu.

Tot el que comença arriba a la fi. Com sempre a la tardor "The winner is: begin to begin".

sistemes

EL PROPER NOVEMBRE INICIEM

CURS DE FORMACIÓ

INFORMACIÓ I MATRÍCULA:

Major, 21-1.er
Telèf. 86 03 17
MURO
Mallorca

- Introducció a la Informàtica
- Sistema Operatiu MS-Dos
- Processadors de Textes

- Bases de Dades
- Full de Càlcul
- Gràfics-

La imaginació al poder?

Que les parets s'utilitzin com a vehicles transmissors de missatges no és nou. I la veritat és que, en temps no tan llunyans, eren receptores de protestes clandestines, de reivindicacions ciutadanes, grafies anònimes reclamant una llibertat difícil i llargament anhelada. Dels papers, només els de les copiadors ciclostilades recollien les diatribes contra la dictadura. La paraula era reiteradament emmudida i censurada i la premsa perseguida amb ràbia.

Faig memòria d'aquells temps, no perquè els enyori en absolut, sinó perquè novament els escrits s'han ensenyorit de les parets, però desgraciadament no ho han fet per insistir —bella utopia— en la demanda del poder per a la sovint malmenada imaginació. Les pintades que dibuixen els *sprays* són exageradament més prosaïques.

D'una banda, tenim els gorans que s'encaparroten en donar-nos classes de gramàtica i ens deixen els indicadors de tota l'illa fets unes bragues, en una lluita lingüística que no es guanyarà ni es perdrà per aquest camí. L'educació, la cultura i la sensibilització popular continuaran el seu periple i Bunyola no serà Buñola per molta pintura que utilitzin perfilant la Ñ.

D'altra banda, al nostre poble, tenim dos models de pintades es-

A la façana del Camp Municipal d'Esports s'hi exhibia —incomprendiblement durant molts de mesos— un llarg paràgraf explicant el furor uterí de no se sap qui. Un poètic cartell de benvinguda a tots els mallorquins que acudien a veure els partits dels seus equips; un magnífic mostrador de la nostra cultura (*sexual*), afortunadament cobert amb un atapit vel (*color de cel*).

I, finalment, un prolífic i rabiüt escrivà, en un castellà *cult* i concís, es dedica a empastifar casetes de camp, a *embellir* el paisatge rural, amb filípiques contra el batle, continuant la campanya iniciada amb les octavetes que pul.lularen pels nostres carrers durant els vespres dels divendres de la primavera passada.

Encara que això em pugui costar que la pròxima embatmada m'acusi a mi de contrabandista de tabac o de corruptor de menors, em permetran els anònims pintors que els faci un suggeriment: Utilitzau el paper i publicau a l'Algebelí totes les vostres crítiques i inculpacions. La llista d'avantatges és inacabable:

a) Resulta bastant més econòmic utilitzar el paper i el bolígraf que la pintura.

b) Respectau la petita arquitectura del nostre camp que, la veritat, harmonitza millor amb l'estètica del paisatge sense la literatura

feració.

c) Ningú sabrà que no sabeu escriure perquè l'eficient Consell de Redacció del periòdic us farà prèviament les oportunes correccions.

d) L'ALGEBELÍ tornarà a gaudir d'un dels comptats punts àlgids i calents —i divertits, tot val a dir-ho— que sobrevenen quan qualcú s'amolla la cabellera i comença a repartir llenya a tort i a dret, i si això s'allarga potser que fins i tot els que s'han despuntat es tornin a subscriure.

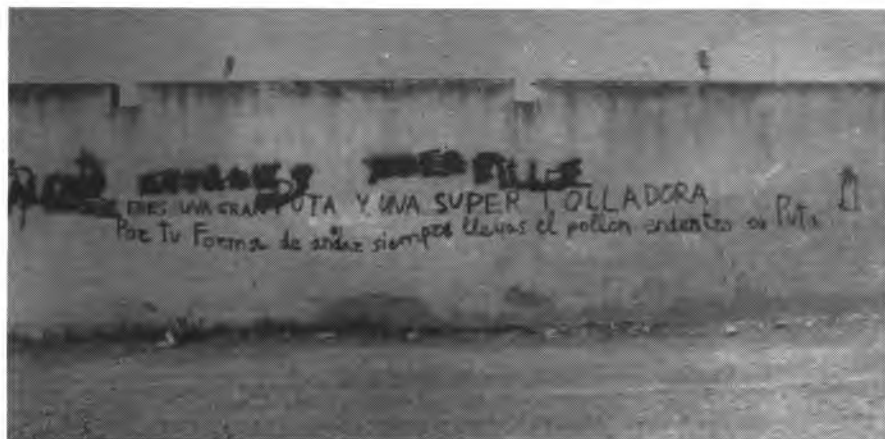
e) Els que s'estimen més estiuar a Muro i no solen anar per la carretera de Marjals, també tendran ocasió de llegir i reflexionar sobre els vostres interrogants i —qui sap— tal volta la trobin, a la *cultura* que cercau.

f) I, finalment, potser la cosa acabí a la barra i així sabrem d'una vegada qui té la raó i si és cert que el batle és un *corruccto* i convé que el canviem per un més condret.

La llibertat d'expressió és un bell regal de la democràcia i cal fer-ne ús reiteradament, però amb seny i consideració, respectant l'honorabilitat de les persones que conviuen amb nosaltres. És clar que s'han de denunciar les corrupcions i les intrigues polítiques, però amb proves, als medis i amb els mitjans adequats, a la premsa, a les confrontacions electorals, a les institucions o als tribunals de justícia i donant la possibilitat de replicar, de defensar-se als inculpatos.

Sollar les parets amb pintura no passa d'esser una grolleria, una annerotada que en res desprestigia la persona acusada, ans al contrari, únicament desperta la malsana curiositat de saber qui és el brètol —o brètols— que perd els vespres d'estiu, no disfrutant de la lluna, sinó injuriant amb els esquitxos d'un *spray*.

Francesc Aguiló
Setembre 1992

En respuesta a la atenta carta de la regidora Francisca Perelló Perelló

Después de leer la extensa carta que me dirige en el número 205 de la revista *Algebeli*, le escribo estas líneas de respuesta, cuya pretensión deseo se alejen lo más posible de cualquier tipo de descalificación personal hacia usted.

Aclararle que no tengo la más mínima intención de estar en cartelera ni que usted me proporcione ningún tipo de juego político, no tengo interés en mantener estériles polémicas, ni mucho menos con compañeros de Consistorio.

Le agradezco su preocupación para que no me desgaste demasiado de aquí a las próximas elecciones, y me alegro que mi hipotética presencia en próximas confrontaciones electorales lo considere para usted y su partido como una ventaja, quizás en política los mejores adversarios son los adversarios confiados.

El balance que usted realiza de mi presencia a lo largo de estos años en la política local no deja de ser muy particular e interesado, claro está del todo legítimo, yo tan sólo quiero decirle que pienso que una valoración más justa debería partir de analizar: de dónde viene cada uno, por qué intereses se mueve, cuáles son sus medios, y compararlo con los resultados que obtiene, quizás su juicio sería más benevolente, tal vez nos separa una cuestión de distancias, a mi me van las distancias largas, tengo que reconocerle que en ocasiones sientes la soledad del corredor de fondo, sin embargo nosotros lucha-

mos por un proyecto histórico para nuestro pueblo, no lo hacemos para devolver favores a nadie.

He de reconocerle que nuestro partido se esforzó mucho en las últimas elecciones, pero no se olvide nunca que no ha sido nuestro estilo ni lo será conseguir mayorías absolutas con la ayuda de la barra libre en jornada electoral, ni otros aún más capciosos, a que alguno de sus miembros más notables nos tiene acostumbrados.

Es verdad que en estos últimos meses no he asistido a algunos de los actos de la fiesta del libro, digo algunos, porque como usted debería saber asistí a las reuniones para prepararlos, a las que ustedes me invitaron, y colaboré con el conferenciante D. Miguel Rayó en todo cuanto pude. De hecho estos dos últimos meses he tenido que ocupar buena parte de mi tiempo estudiando, lo cual me ha impedido disfrutar de algunos actos festivos y culturales del pueblo. Pero no obstante, comprendo muy bien esta sensación de soledad en los actos culturales, porque la he vivido muchas veces a lo largo de estos cuatro años.

Tanto mi partido como yo mismo hemos mantenido siempre la misma postura que le manifesté al señor alcalde ya en su discurso de investidura, que ayudaríamos a la mayoría en los temas de interés para el conjunto del pueblo, si así lo creyeráis necesario. Tan sólo dos condiciones: que nos lo pidierais y que estuviérais dispuestos a reconocer nuestra ayuda en beneficio de Muro. Desde que usted me escribió la atenta carta, creo que tiene un buen botón de muestra de lo que le digo, con el reciente acuerdo para construir un centro de enseñanza secundaria en Muro, y quiero agradecerle al alcalde D. Miguel Ramis sus palabras al respecto de las gestiones comunes que realizamos para conseguirlo.

Espero que esta vía de colaboración y comprensión mutua lleve a buen término soluciones para otros temas de interés, como la guardería. A veces en política las prisas

son un mal aliado para conseguir propósitos firmes, y menos, soluciones totales, que precisan de un buen consenso.

No rechazamos colaborar con usted como presidenta de la Comisión de Servicios Sociales, sin embargo debe cambiar su lenguaje, sus formas y su concepto de mayoría absoluta. Como usted sabe con fecha 17-7-1992 el Ministerio Nacional de Servicios Sociales denegó la petición del Ayuntamiento de Muro de subvención para el funcionamiento de la Residencia al no tener ésta ámbito de actuación estatal. Tal como le aporté personalmente la Resolución de día 19-4-1990, donde se regula la acción concertada, pone de relieve la inexistencia de los requisitos mínimos de nuestra residencia para firmar este convenio. Las gestiones a través del Secretario General de mi partido Joan March, con el Director General del Instituto de Servicios Sociales, se están realizando, a pesar de todas las dificultades que antes le he mencionado.

Creemos que es necesaria una mayor confianza y paciencia, ya que de hecho confiamos en conseguir soluciones para estos temas.

Usted me dice en su carta que le demuestro no tener conocimiento de economía municipal, no hace falta tener una gran memoria para recordar qué grupo político basó su campaña electoral en llenarse la boca de superávits y existencias en caja, que contrastan escandalosamente con la necesidad de tomar acuerdos, de concertar préstamos de treinta millones, para dar liquidez a las arcas municipales.

La política local es así, por más que algunos vivan de estériles polémicas, sin duda nos necesitamos todos unos a otros, aunque a veces tengo que reconocerle que pienso ¿qué hace una chica como tú en un lugar como este?

Josep Llinars Martorell

Sessió Extraordinària de dia 6 d'agost de 1992

Aquesta sessió va començar a les 22'00 h. amb l'assistència de tots els regidors així com la del President el Sr. Batle D. Miquel Ramis Martorell.

Varen fer constància d'aquesta convocatòria el Sr. Secretari i el Sr. Interventor.

1.- Aprovació de l'acta anterior.

2.- Aprovació de les clàusules econòmico-administratives i licitació per a la cessió onerosa d'un solar de la zona costera.

Segons l'informe de la Comissió Informativa d'Obres de 31 juliol de 1992, es va presentar el concurs d'aquest solar per a la construcció d'un hospital pel preu de 45.000.000 ptes.

Plec de condicions proposades per la Comissió Informativa:

- Esser hospital general durant el període de 50 anys.
- Unitat d'urgències.
- Unitat de quirúrgia.
- Zona d'hospitalització.

Període de construcció 2 anys i entrada en funcionament en un període no superior als 3 anys.

Condicció fonamental: Servei gratuït a la població de Muro i també qualsevol millora al poble.

El Sr. Batle va informar en el sentit que aquí s'hauria de preveure l'assistència a la Residència, així com també a tots els que estiguin en el padró de beneficiència de Muro. També el Sr. Batle va insistir en el tema que a aquest centre hi havia d'haver un ambulatori posterior negociació tant amb l'INSALUD com amb la Comunitat Autònoma.

Aquest punt es va aprovar amb tots els vots a favor.

3.- Informe sobre el Pla Director de ports esportius i instal·lacions nàutiques de Balears.

La Comissió d'Obres de 31 de juliol de 1992 va informar desfavorablement a tot aquest pla.

Segons l'enginyer Manolo Velasco aquest Pla no canvia del que ja es va rebutjar l'any 1990.

El Sr. Batle va assenyalar que

aquest Pla tenia un fort impacte ambiental que no afavoria en res a les nostres costes.

S'aprovà aquest informe desfavorablement.

4.- Enderrocament de les obres realitzades sense llicència municipal al carrer Pare Alzina, s/n. (prolongació) d'aquest terme municipal per D. Jaume Aguiló Aguiló.

Expedient de la Comissió d'Obres de 31 de juliol 1992.

El Batle aquí va esmentar l'assistència de l'Ajuntament per arreglar el tema i la total falta de resposta del Sr. Jaume Aguiló Aguiló. El Sr. Batle va afegir que l'expropiació no era convenient ja que això

seria un cost bastant elevat i que a l'Ajuntament no l'interessa aquest joc. I a més, segons com es miri el fet d'haver de pagar una indemnització no està dins els plans de l'Ajuntament.

Es va aprovar l'enderrocament d'aquesta construcció per falta de llicència.

5.- Elaboració d'un expedient tècnic per a la modificació del Pla General d'Ordenació Urbana en terrenys del Poliesportiu a l'objecte de destinar-los a equipaments educatius.

Es tractava de fer petites modificacions de localització d'instal·lacions esportives per adequar-les a les necessitats educatives. Segons el Sr. Batle la pista d'atletisme havia d'esser traslladada, ja que el lloc inicial era bastant mal d'adequar per poder fer un terreny pla, ja que això tot sol ja costava 40 milions de pessetes.

Es va pensar en adequar el terreny no tan sols a terreny esportiu, sinó també educatiu i així requalificar els terrenys.

6.- Conveni col·laboració urbanística amb telefònica.

No hi havia cap problema fent referència a Muro, però sí referent als terrenys del polígon n.º 4 i n.º 7,

ja que les infraestructures no estan totalment fetes i els veïnats no volen col·locar pals telefònics per llavors adequar la infraestructura de manera subterrània fent les síquies que s'han fet a Muro, però es va pensar que una vegada col·locat el pal de fusta ja no es llevaria.

Es va aprovar llevat del polígon n.º 4 i n.º 7.

7.- Concertació Operació Tresoreria.

Segons l'informe del Sr. Interventor, s'havia de dotar de liquidesa a l'Ajuntament davant els esdeveniments que es presentaven en el futur. L'operació s'havia de concertar sobre els 30 milions.

El Sr. Batle va indicar que això s'aprovava però només per si s'havia de menester, però que no indicava que hagués de fer-se. Segons el Sr. Batle hi ha doblers pendents de cobrança, així com els doblers que no havien arribat de la Conselleria de Turisme per a la subvenció de l'edifici d'equipaments, així com haver de suportar unes despeses per exemple de recollida de fems que s'havien de pagar al concessionari i la gent no hauria de pagar fins a final d'any. Per això s'havia d'intentar dotar de liquidesa l'Ajuntament.

Al cap i a la fi això es va aprovar, però amb la condició que només s'empraria en cas de necessitat.

Miquel Porquer

Què passa a Marjal?

Que en el món s'estan produint una sèrie de canvis tan profunds com inesperats és evident. L'èxit o el fracàs de moltes gestions socials, polítiques o econòmiques depèn ja de la major o menor capacitat d'adaptació i resposta a les noves circumstàncies.

Aquesta nova situació de creixent evolució i constants ajustos provoca una sensació de provisionabilitat i produeix noves pressions socials. Es veuen més afectats, sobre tot, els sectors tradicionalment més conservadors, els menys desenvolupants, els pitjors atesos, els més retrassats. L'agricultura constitueix el millor botó de mostrà d'aquest fenomen.

A Mallorca, d'una agricultura de subsistència es va passar bruscament, de la mà de l'èxit turístic, a una agricultura florent. De sobte, malgrat anunciades des de fa temps, apareixen unes inusitades exigències de qualitat, de tecnificació, etc. a les quals no podem donar resposta adient perquè ens ha agafat desprevinguts i mal preparats. No estam a l'altura de les circumstàncies.

Les relacions entre agricultura-turisme, que de moment pareix que mostren els peus per davall els llençols, ja no són tan idíl·liques.

Per si no bastès la competència a mantenir amb el mercat de la resta de l'Estat, ara ens toca competir amb els productes de la CEE (que aquests sí que estan altament qualificats i tecnificats).

I no és a Palma, ni a Madrid, sinó en el si de la CEE on es discuteixen les quotes de producció, els productes que s'han de menester o els que sobren; allà és on es decidirà, per exemple, els "Ecus" que cobrarà un pagès per deixar de part el conreu de cereals i sembrar pins a les seves terres de secà.

- 1.-** Com veus la situació actual de l'agricultura a Muro?
- 2.-** Quin són els motius, segons tu, que han duit a aquesta situació?
- 3.-** Podria esser una alternativa millor canviar de producte, deixant de banda, després dels mals resultats dels darrers anys, la patata, mongeta, etc.?
- 4.-** És realment més avantatjós per al pagès vendre directament el producte, eliminant la figura del magatzem?
- 5.-** Si els tècnics proposen que una solució és organitzar associacions de productors, per què això no es du a terme?
- 6.-** Quina incidència ha tingut el tancament de la CAP per a l'agricultor de Muro?
- 7.-** Des d'una perspectiva de crisi a sectors com la construcció, hoteleria, serveis, etc. creus que en un futur els horts buits que hi ha a Muro es poden veure una altra vegada cultivats?
- 8.-** Quina és l'actitud del magatzem comerciant davant aquesta crisi respecte a preus, comportament, suport al productor, etc.?
- 9.-** Com valoraries l'actual política agrària del govern de la Comunitat Autònoma i de l'Estat?

Antoni Porquer Quetglas

52 anys

Pagès

Abans de començar, voldria donar les gràcies a Algebelí per preocupar-se un poc dels problemes dels pagesos que hem estat desplaçats per altres sectors de la nostra economia, deixant-nos a un segon pla.

1.- Jo no puc dir altra cosa que molt malament; anam de mal a pitjor, pareix que anam per un carreró sense sortida.

2.- Jo crec que els motius són ben clars: no poder competir amb altres productors. La nostra producció es fa amb uns mitjans inferiors, així com la maquinària ha destruït molts de llocs de feina que ja no es poden recuperar.

3.- Si no es fan aquests productes clàssics, les nostres terres no estan preparades ni nosaltres tampoc per canviar de manera dràstica i passar a una agricultura especialit-

zada, els anys ja no hi són.

4.- Aquesta és l'única manera de defensar un poc els nostres productes, ja que el magatzem no ho farà per tu, ja que nosaltres hem d'entregar els productes a compte sense saber a quin preu ho vendrà el magatzem i llavors vénen els esclafits quan paguen, al cap de dos mesos, a uns preus que no basten ni per cobrir despeses.

5.- El pagès no es pot agrupar per vendre verdures, ja que s'han de vendre el més aviat possible i no tenim la infraestructura necessària per fer això. L'associació sí seria possible amb productes com el blat, civada o altres que no es perden.

6.- Doncs, des del meu punt de vista, abans la CAP va introduir el sistema d'entregar a compte, ja que els altres magatzems donaven preu. Però tornant al tema, la CAP era un mirall en el qual molts es miraven per seguir-lo, però quan es va girar la truita tots varen desplaçar i només han quedat els qui volen fer feina dins la terra i no dins les oficines, que d'això sí que en sabia la CAP, fer i desfer i ja veurem quan pagarem.

7.- La CEE ha mort el pagès mallorquí pel fet que ja comentava abans, ja que no podem competir amb uns productes fets a més baix cost. Nosaltres no tenim ja la il·lusió de fa vint anys, el pagès ma-

llorquí torna vell i per poder lluitar s'ha d'esser jove. Però crec que aquestes terres buides ja no es conraran mai més, ja que els nostres fills no estimen la terra així com l'estimam nosaltres i els nostres pares, i per fer feina dins la terra l'han d'estimar, encara que no hi facis tants de doblers com un que està llogat a un hotel.

8.- La seva feina és comprar i vendre, i això és el que fan, compren sense preu i venen al preu que ells volen. Però si tu compres has de pagar al mateix moment si vols tenir descompte, però ells no hi afageixen res quan estàs dos o tres mesos a cobrar aquell producte que varen entregar a compte.

9.- Quan una cosa està en crisi, tothom demana doblers tant a la CA com a l'Estat, però jo crec que amb la nostra incorporació a la CEE poca cosa hi podem fer, ja que els que dicten les regles de joc dins la CEE no són els espanyols ni de bon tros, són altres païssos que per la seva potència no tan sols econòmica, sinó industrial, defensaran els seus i nosaltres com a país de tercera haurem de patir la mala gestió dels nostres governants que no varen saber, al seu moment, fer una política proteccionista de l'agricultura ja que hi guanyaven per altres bandes i al cap i a la fi, qualcú ha de patir i aquí ens ha tocat a nosaltres.

Joan Font Riutort

38 anys
Comerciant

1.- Fatal.

2.- La gent vol viure del "cuento", i aquí s'ha de fer feina i esser competitiu, és l'única manera.

3.- A Muro les patates i les mongetes es produeixen poc, són minoritàries. La veritat és que es

fan molt d'altres productes, però el problema és que no s'aconsegueix la qualitat que tots voldríem.

4.- A nosaltres particularment ens és igual. És més, creim que així feim un favor al poble comprant els seus productes. Tenim millors ofertes de la Península, però així i tot comprem als agricultors de Muro.

5.- Els tècnics de cada dia saben menys. El temps els condiona. La solució és tenir un bon client, tenir confiança amb el magatzem i no tractar d'enganyar ningú, produint bons productes. Tots tenim competència i es tracta de donar el millor.

6.- Crec que els agricultors estan contents. I a més al final s'ha demostrat que al voltant de la CAP hi havia un muntatge, s'han perdut molts de milions i ningú es fa res-

ponsable.

7.- Sí, sempre i quan hi hagi una planificació sèria amb gent fanera, competitiva i que tenguí clar que no es farà rica en dos dies, però fent feina es funcionarà i es menjarà.

8.- Nosaltres davant la crisi més gran, mentalitzar-nos que hem de produir i donar qualitat, mentalitzar-nos que no són 8 hores a la feina sinó 8 hores de feina.

9.- Aquests només donen als qui menys ho han de menester, donen pels vots, donen el seu suport per conveniències, pels vots, recolzant els qui volen, sense demanar responsabilitat i sempre només ajudant a cooperatives, mai a particulars.

Baltasar Ramis Ramis

38 años
Comerciante

1.- Mal. Ha quedado muy individualizada cuando hoy necesita agruparse.

Cada pequeño agricultor tiene una cantidad de maquinaria agrícola que bastaría para diez y esto provoca un exceso en la inversión y encarece la rentabilidad.

2.- La agricultura se ha vuelto poco rentable y los agricultores en vez de asociarse han optado por hacerse jardineros en la hostelería.

3.- En Mallorca hay pocas alternativas porque los productos agrícolas son muy caros en su producción y todavía sobran agricultores. Como se ve producimos en exceso y se paga a precios bajos.

4.- No creo que sea más ventajoso salir a vender directamente,

porque hoy los compradores exigen un servicio diario y el payés no tiene tiempo de preparar la mercancía. El payés necesitaría un camión y dinero para dar crédito a los clientes.

5.- La gente no tiene confianza en si misma para organizarse, porque después de ver lo que ha pasado con las cooperativas, uno sólo confía en uno mismo.

6.- No creo que haya tenido ninguna. Cuando cerró la CAP ya quedaban pocos agricultores en Muro. La mayoría tienen su vehículo y venden sus propios productos en los mercados.

7.- Si hay crisis en estos sectores también habrá en la agricultura. En estos sectores trabaja gente que antes ha sido agricultora y ante la falta de trabajo podrían cultivar otra vez sus campos, que tenían medio abandonados, pero no para ganar dinero, sino por necesidad.

8.- La actitud del comerciante es esperar que el agricultor salga cuanto antes de la crisis y que salga de este exceso de producción que este año existe para poder pagar un poco más los productos y poder ver al agricultor con más alegría.

Cuando hay exceso de mercancía no gana ni el payés ni el comerciante.

9.- La política actual de la CA i del estado para Mallorca está mal.

No hacen nada para la agricultura balear, la tienen como un sector discriminado, como diciendo ¡sálvese quien pueda! Lo único que han hecho es subvencionar semillas de productos que ya se producen en exceso y eso en vez de ser beneficioso, ha sido perjudicial porque ha dado lugar a un exceso de producción y en consecuencia han bajado los precios.

Una opción que podría ser muy beneficiosa, sería subvencionar el transporte de los abonos que estamos recibiendo de la Península y los excedentes para enviar fuera de la isla. Estamos pagando muy caro la insularidad.

José Quetglas Cladera Pagès

1.- Según mi opinión, la actual situación de la agricultura en Muro está en un total abandono y sufre una crisis que cada día va a más.

2.- Los motivos que han llevado a la agricultura a esta situación, creo son, en primer lugar que es un trabajo duro y poco atractivo debido a la poca rentabilidad, comparado con cualquiera de los otros sectores ya sea hostelería, construcción, transportes, etc.

3.- Podría ser una buena alternativa el cambiar el tipo de producción, siempre y tanto hubiera garantías, porque el cambio de hecho va ligado a nuevas instalaciones y maquinarias.

Porque en Muro en los años 70-80 quisieron el cambio de producción y plantaron muchos naranjos, y ahora sí están con la misma crisis que los otros productos.

4.- Para mí es ventajoso según la producción que tenga cada agricultor; si son verduras creo que es ventajoso, pero ya me dirás si uno por uno tuvieran que ir vendiendo trigo, cebada, etc.

5.- De verdad que los técnicos,

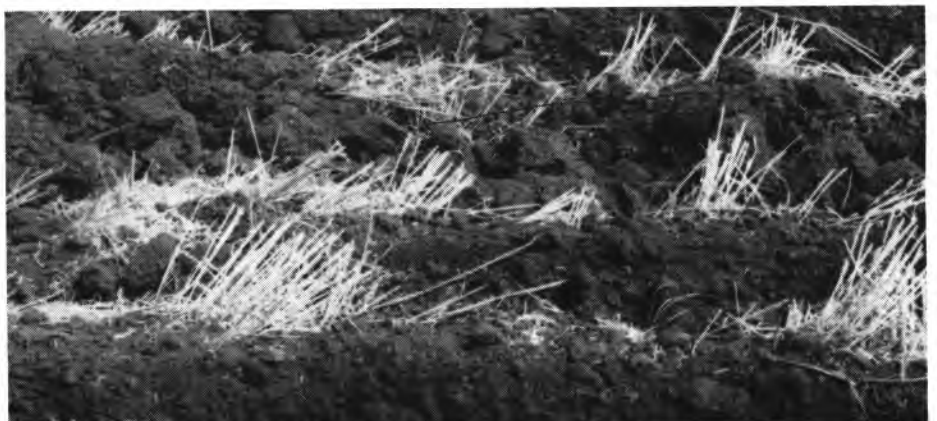
asociaciones de productores, pero digo yo, y los productores de Muro dónde están, de hecho los pocos que quedan son productores de naranjas y muchos de ellos a través de la Cooperativa Agrícola de Muro si ya están integrados en una SAT llamada Cítricos de Mallorca.

6.- Según mi opinión, la clausura de la CAP para el agricultor de Muro, ha supuesto haber perdido la exportación de la patata temprana y también alguna excedencia de algunos otros productos. Después de su clausura nos han invadido de productos, ya sea de la Península o de la Comunidad.

7.- No creo que en un futuro a corto plazo puedan cultivarse los huertos de Ses Marjals si la política central no cambia, porque si mal no recuerdo te subvencionan 28.000 ptas. por hectárea si no la siembras.

8.- La actitud del comerciante me parece buena, porque como bien dice la palabra "és un comerciant" y tiene que comercializar. Respeto a los precios, según mi opinión, podrían ser un poco más altos, pero como siempre van ligados a la oferta o a la demanda, unos son malos y otros no tan buenos. En cuanto a la ayuda al productor es buena porque muchas veces te soportan la carga de abonos y semillas 3 y 4 meses hasta la recolección.

9.- La valoraría negativa, porque no entiendo que a un ganadero le subvencionen para que venda vacas y a otro para que las compre. Como también, que te subvencionen para semillas de patatas, trigo, cebada y a otros para que no siembren los campos.

1.- En termes generals la veig com un sector molt decaigut, tradicionalment desfavorit, que està demanant a crits una renovació a fons de totes les seves estructures per poder competir amb unes mínimes garanties d'èxit en qualsevol mercat. Molta gent a l'espectativa. Pocs agricultors joves.

2.- Bàsicament estic d'acord amb el que deis a la introducció. A més crec que el turisme ha fet al camp una competència brutal: salaris fixos, subsidi d'atur... enfront a l'eventualitat de la collita i els baixos preus.

3.- A la vista dels resultats econòmics d'aquests darrers anys, més que alternativa jo diria que és una necessitat. Però no crec que aquesta sigui la solució perquè el mateix problema de la patata pot repetir-se l'any pròxim amb el girasol o amb les flors.

4.- Totalment. Però no tots els productes tenen al seu abast els mitjans per comercialitzar els seus productes directament, així que veig difícilment substituïble la figura del magatzemista. Del que si estic ben segur és que tard o d'hora s'ha d'arribar a un sistema d'intermediació per tal que la diferència entre el que cobra un pagès per un quilo de tomàtigs —per exemple— i el que paga un consumidor per aquest quilo, no sigui tan elevada com és ara (tot i això, respectant la iniciativa de lliure mercat).

5.- No és absolutament cert que no hi hagi associacions de productors. Els darrers informes de UCABAL (Unió de Cooperatives de Balears) diuen que la majoria de les cooperatives existents a les Balears s'han capitalitzat i gaudeixen de "bona salut".

Els productors de cítrics de Muro hem entrat a formar part d'u-

na SAT que és com una gran associació, en la qual participen productors per lliures i cooperatives (la de Muro, Sa Pobla i Sóller han entrat fa poc) amb molts bons resultats —al meu parer— en la seva 1.a campanya de funcionament i amb idees i projectes de futur, que individualment no teníem.

6.- Evidentment que deu haver contribuït a dregradar el seu esperit cooperativista i pitjor encara si ha perdut una part important del seu patrimoni.

7.- Jo no m'atreiria a fer prediccions d'aquest tipus. Però mira, a l'informe que ens va passar la Federació de Cooperatives d'Espanya en una reunió a la qual vàrem assistir diversos productors de la Cooperativa de Muro fa uns dies, sobre els darrers acords de Brusel·les, es veu interès per part de la CEE en què les terres no quedin buides debades, afavorint cultius alternatius (certes llegums, boscs, etc.) i concedint subvencions als agricultors per aquests conceptes.

Per una altra banda, que els horts de Muro tornin a ser els mateixos d'abans, dependria en gran mesura de la nostra capacitat d'adaptació als nous temps, d'idees,

d'inversions i en definitiva, de fe en el futur.

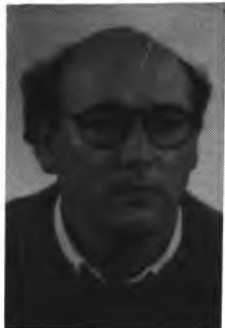
8.- El magatzem és un negoci que té com a finalitat lícita produir beneficis, aquesta és, al meu parer, pura, llisa i senzillament la funció que realitza.

9.- El Govern de l'Estat ha de jugar de basa de la Comunitat Econòmica Europea. A l'any 93 es decidirà tot allò referent a Agricultura i entrarà en vigor. Existeixen grups, molt actius, exercint una gran pressió (Federació de Cooperatives, Sindicats i altres associacions de productors, així com els propis governs de les Comunitats Autònomes) que participen o segueixen les negociacions de Brusel·les, que d'alguna manera controlen.

El Govern de la C.A. que ja té assumides les competències en matèria d'agricultura, és el responsable directe del desenvolupament de la política agrària, d'una política agrària fins fa poc inexistente o molt deficitària. Les necessitats del camp mallorquí les sap sobradament. Els propis pagesos decidiran a les urnes si la seva valoració ha estat positiva o negativa. Aleshores es veurà o seguirem confiant en les promeses.

Jordi Sastre Sacarés
President de la
Cooperativa Agrícola
Murera

1.- Si donam una volta per Marjal, ens demostra que la pagesia passa per una forta crisi arrastrada des de fa quatre anys.

2.- Els motius són molts i diferents, però jo exposaré els tres que me pareixen més importants:

— Canvis continus en el cultiu de molts de productes i també canvis en la forma de produir-los, com a conseqüència del lliure mercat.

— Encariment de tots els mitjans de producció (productes fitosanitaris, mecànica, mà d'obra, etc...) i una baixada dels nostres productes en el mercat. Tot això, es dona en gran mesura per la nostra ubicació dins una zona cada vegada aïrrada al turisme.

— Els minifundis que pateix la nostra pagesia fa que a les zones de reguiu un mateix pagès hagi de tenir una infraestructura molt costosa a cada tros on conra. I els terrenys de secà, serveixi d'exemple que a altres regions on es cultiven gran extensions, batre un quartó suposi 500 ptes. i aquí unes 2.000 ptes. o més.

3.- Sí, ens diuen que un cultiu alternatiu podria esser les flors, però això ens suposa un canvi radical en la infraestructura de la qual disposam en aquests moments, el sistema de reguiu actual no és útil i el muntatge de grans hivernacles és molt costós, i sens dubte la majoria de pagesos no estan en disposició de fer tants canvis. Alguns apunten que pels anys que els queden per a la jubilació, ja no val la pena canviar.

4.- Fins al moment pareix que vendre el producte directament en el mercat era el més rentable, però el mercat de cada vegada està més espenyat, a causa de la forta competència entre uns i altres, fent davallar els preus dels productes.

Si, és veritat que el pagès no només ha de produir, sinó que també ha d'intervenir amb els preus finals dels seus productes, cosa que podria fer amb la seva cooperativa.

5.- Disposam d'una cooperativa que per mi és la mare de totes aquestes associacions, bé es digui SAT o OPFM, només canvien les ajudes de la CEE que siguin més o menys substancials.

De fet s'ha creat l'associació Mallorca Cítrics que ha aconseguit mantenir el preu de la taronja a un preu més elevat que el que seria sense ella. Però n'hi ha que encara ho volen veure des de fora.

6.- Completament negativa pel que fa a un augment d'oferta en els mercats (més venedors incontrolats) que fa que els preus davallin de forma considerable.

Entenc que un tancament d'una cooperativa és una mort de molts de pagesos.

7.- Crec que aquest cúmul de circumstàncies han fet que el camp s'abandoni i pens que el procés invers és gairebé irreversible. Tots veim que els productes que vénen de fora són més barats que els que produïm aquí.

8.- Jo no conec la finalitat ni l'actitud dels magatzems comercials al respecte, però sí entenc que la Cooperativa defensa els preus dels productes encara que aquesta feina sigui molt difícil sense un esperit cooperativista dels pagesos.

9.- Per a Mallorca és nefasta, basta llegir la reforma de la política agrària comú on ens parlen de davallar els costos de producció i fins i tot de deixar terres sense cultivar. Per altra banda pareix que el Govern Autonomàtic només veu l'hoteleria com únic sector a tenir en compte.

**SE DAN CLASES
DE REPASO**

**EGB Y
LATIN**

(2º y 3º BUP)

RAZON TEL. 53 71 64

VIATGES
MASSANELLA, S.A.
AGENCIA DE VIATGES GRUP-A

Bisbe Albertí, 15
 Tel. 86 04 11

MURO

LI OFERIM ELS NOSTRES SERVICIS AMB:

- BILLETS AVIÓ
- BILLETS TREN
- PASSATGES VAIXELL
- RESERVES D'HOTEL
- RESERVES APARTAMENTS
- LOGUER VEHICLES
- VIATGES ORGANITZATS
- CIRCUITS AMB AUTOCAR
- VIATGES D'ESTUDIS
- VIATGES TERCERA EDAD
- FIRES
- VIATGES A LA SEVA MIDA

Entre coques de verdura i cocktail de gambes

Pareix mentida que un Consistori com és el de Muro —que és capaç d'invertir 127 milions de ptes. en una sucursal de la Sala a les seves platges— no sàpiga organitzar un simple acte d'inauguració. I deim això perquè una vegada més i com és propi de Muro, diverses entitats culturals varen haver de fer l'espés desinteressadament i sense cap necessitat (sense haver-hi ni temps ni condicions per manca d'il·luminació, de respecte i d'interès cap a la feina que fan), perquè es pogués dur a terme tal esdeveniment amb totes les de la llei.

I si tot això ens crida l'admiració, molt més ho fa la poca educació i respecte que el mateix Batle va tenir cap als membres de la Revetla d'Algebéi com a persones —que sempre han duit a terme una tasca tan constant i d'admirar, i que sempre han participat activament i voluntàriament a qualsevol manifestació popular— i a la mateixa

vegada l'extremat desinterès que va mostrar cap a la cultura popular i tradicional, que és la nostra i la seva pròpia; ja que a l'hora de començar la ballada va obrir portes cap al tiberi.

I abrigant-se abans de ploure, per por de no poder resistir la crítica, la regidora de Serveis Socials

s'atreveí a dir "que no era just que els balladors es queixassin, perquè el que té bo vola i el que no rodola". I és ben evident que du les sabates ben girades de peu, perquè el fet d'haver-hi una mateixa persona dins el Consistori i dins la Revetla d'Algebéi no li concedeix cap privilegi per sobre de les altres entitats, i els qui no ho creguin que demanin comptes.

I per acabar-ho de confitar i seguint amb la mala actitud amb la qual s'inicià el vespre, l'excel·lentíssim Ajuntament no tengué el detall de reservar ni un tassó d'aigua per al grup que havia acabat d'actuar. A més a més ni donà les gràcies al poble, ni a la Revetla d'Algebéi per haver assistit i participat a l'acte d'inauguració.

Desitjam que en benefici del poble i de la nostra cultura això no es torni a repetir.

Xorrac

**AUTOSERVICIO
CA NA FRANCISCA**

Calle Mayor, 62 • Tel. 537478
MURO - MALLORCA

**AUTOSERVICIO
CA'N BIEL**

Plaza Sant Martí, 5 • Tel. 537818
MURO - MALLORCA

Es Comú

En el volum IV de la nostra Història de Muro hi ha una llacuna molt significativa. Llacuna que ja es dona en els II i III i que quan estàrem parlant de l'obra no acabàvem de veure-ho clar, sobretot jo que em donava la impressió que sols tenia documentació des d'un punt de vista, i pensava que era necessari trobar-ne més per Muro. Ara vos n'ofereixo un resum que pens que serà interessant conèixer-ho.

En el nostre terme municipal hi ha un tros que és conegut amb el nom de "Es Comú". Està vora mar i és un braç llarg de terra que comença on acaba el terme de Santa Margalida, inclou Sa Caseta des Capellans i aquella part de dunes i pineda que arriba fins a les edificacions turístiques que actualment hi contemplam. Aquesta propietat comunal és el resultat d'una llarga lluita entre els nobles i el poble.

Tot va començar així: Dia 13 de Gener de 1272 el Comte d'Empúries, per son procurador Bernardí de Corrua, en un document fet davant el notari Castell Ferrer, donava en enfiteusi a Vidal de Torrent, Bartomeu Trobat i Pere Cabron les terres dites "El Braç" però es reservava les Salines i donava per a ús comú dels habitants de Santa Margalida i de Muro tota la llenya: "Quod retineo et accipio ad opus dicti Domini Comititis, et suorum, perpetuo Salinas quae sunt intra afrontationes antedictas, et siliter retineo et accipio quod tota fusta sit comunis semper et ad usum, et ad emprementum onmium gentium quae nunc sunt et in coetero etiam fuerint de predicta Parrochia Sanctae Margaritae et de Parrochia Sancti Joannis de Muro".

Aquesta donació quedà ben gravada en la memòria històrica del nostre poble, i la gent tenia aquest braç de terra com a ben seu i l'emprava sobretot per a pastures, per a caçar, pescar i treure llenya per a la casa i canyet, bova i

sesquera pels nombrosos formiguers que feia per abonar la terra.

Les terres del Comte d'Empúries passaren, per compra, als germans Font dia 14 d'Abril de 1328 i aquests les véneren a Ramon de Sant Martí dia 13-3-1363.

Es veu que durant aquests anys la gent del poble havia exercit el dret que el Comte li havia donat, cosa que no anà bé als nous propietaris. Per afegitó mitjançant compres i vendes les finques es feien més grosses i més petites i el dret del poble era atès per uns propietaris i rebutjat pels altres, i tira a tira la discussió del dret fou entre els propietaris de Son Sant Martí i la Vila de Muro. Els margalidants poc a poc anaren afluixant i solament els murers anaren posant plets sempre que hi havia resolucions de la Reial Audiència que volien ignorar, en profit dels Senyors, els drets del poble.

Dia 17-10-1458 Jaume Parera i sa muller estableixen el Rafal a Biatriu, muller d'Egidi Sant Martí i no hi ha cap reserva ni una en favor del poble.

Els Sant Martí venen el dret de pescar i de caçar a diferents persones, durant un any, cosa ben normal per a qui tenia aquesta propietat, però en la Capbreuació que fan els Jurats de Muro i de Santa Margalida dia 16 de Desembre de 1581 no deixen de consignar el dret de fer llenya i de pescar que tenen des de 1272.

Les coses varen arribar als tribunals i en el mes de Desembre de 1586 es dona una sentència a favor dels Sant Martí i queda reconegut el dret de fer llenya i positivament es diu que no hi ha drets a pescar, caçar, ni pasturar. El poble no obedià aquestes lleis i els senyors s'enfadaven. Dia 4-2-1587 arriben a Muro lletres de la Reial Audiència dient que qui trobin exercint els pretesos drets haurà de pa-

gar una multa de 25 sous.

ACTA DE CONCÒRDIA. Dia 22 d'Abril de 1641, davant el notari Antoni Morro es firmà un acte de concòrdia entre la Vila de Muro i el Sr. Miquel Joan Fuster Sant Martí de Togoïres en el qual "se fità lo puesto fins ahont podian fer llenya com es de veure en dit Acte de establiment per el qual ja mai se los atribueix ningun dret de pescar en dits estanys".

Els Jurats firmaven papers, però el poble sols veia que els poderosos les volien privar del que era seu, per això les lluites no acabaven mai. Els Senyors volien una propietat lliure de tota servitud per a poder fer el que lliurement volguessin. D'aquesta manera anaren desapareixent els drets de pescar, caçar i pasturar, i es deixà un tros, vora mar, que començà a dir-se "Es Comú" on es podia fer llenya i totes les altres coses. La gran propietat quedaria en mans dels Senyors de Son Sant Martí, qui lliurement en podrien fer el que volguessin, i sobretot es veurién lliures de les pretensions d'un poble a qui acontentaven amb la propietat d'unes terres que no servien per a res. El turisme, segles després, canviaria el signe d'aquestes terres.

Pere Fiol i Tornila

"ENCARRAGAMENTS" DE FINCAS RÚSTICAS Y URBANAS

Del 1-10 al 30-11

Documentació a presentar:

- N.I.F.
- Último talón de Contribución
- Escritura Pública del Inmueble
- Certificado de Plusvalías

Muro, el meu poble

Després de veure l'edifici d'equipaments de la zona costera de la Platja de Muro, majestuós, imponent, gran, funcional, etc. etc. etc. no puc més que donar l'enhorabona per la realització d'una obra, que sense cap dubte, era imprescindible i que revitalitzarà la zona costera del poble de Muro.

Pens que en Miquel Ramis passarà a la història de Muro com el batle que més ha enriquit el patrimoni municipal amb construccions i adquisicions que avalen la seva capacitat de gestió (Ateneo, Cooperativa, Poliesportiu, Peixeteria, Edifici d'Equipaments, Residència, etc.)

La seva utilització ja és més discutible, ja que crec que molts d'aquests edificis estan infrautilitzats (per exemple la Peixeteria segueix buida, a l'Ateneo només hi ha "overbouking" quan hi ha mítings, s'empra en ocasions molt puntuals, l'Edifici d'Equipaments... ¡vorem com omplirem tot allò!).

És a dir, una política d'inversions a-

companyada d'una manca d'utilització d'aquestes.

El que vull dir és que tot això que es veu i s'inaugura està molt bé i queda, i además al llarg de 4 anys és el que dóna vots i "fa mudat". Per això seguim fallant en aspectes tan importants, o més, per al desenvolupament de la vida del poble.

Per exemple no haver canviat la política de subvencions, és la mateixa que quan governava en Jaume Mulet. Per exemple no haver estat capaços amb 5 anys de fer una política de joventut, va ésser més fàcil tancar el local que hi havia destinat a aquesta àrea i fer-hi una biblioteca. Falta de previsió de futur, amb 2 anys més aquests al.lots ja haguessin votat. Ara no hi manera de consolidar la ràdio ni tan sols de fer-la funcionar. Estar adherits a la Campanya de Normalització Lingüística, i si no fos per la canya que dóna la Revista Algebelí a la majoria de l'Ajuntament li seria igual.

Així, i sols així, s'entén que a la caixa municipal només hi hagi doblers per a obres i pressuposts elevats i, es deixin de banda les coses més petites i detalls que també ajuden a fer poble; per exemple que no hi hagi doblers

perquè un metge i l'assistent social viatgin a la Península per exposar els seus treballs (veure Algebelí del més d'abril).

Amb una paraula, que governi el batle amb en Pep Llinares o governi amb majoria, la situació no ha canviat ni mica; i si abans ens queixàvem de la poca sensibilitat del Consistori que presidia Jaume Mulet, ara ens queixam de la poca activitat cultural, juvenil, esportiva, etc. que encapçala la Comissió pertinent de l'Ajuntament.

Tot això al millor es podria resoldre si a principi d'any es fes un bon programa d'activitats a realitzar en les matèries esmentades amb els seus corresponents presuposts, i així ja no ferà tanta de paresa o vessa haver de donar dobles per quatre "xorrades de deu reals".

I sabeu el que em sap més greu de tot, de tot... però de tot, doncs el no tenir collonets per firmar tot això. Al millor això és un problema meu, que el psicoanalista em prodria resoldre.

Bé, avui m'he estès un poc més perquè ara ja no he d'anar a pegar un cap-xifo.

JFK

SUPERMERCADO

DUNAMAR

SUCURSAL

**Antic Forn de CAN SEGURA
DE MURO**

**DESPACHO DE PASTELERIA, BOLLERIA
Y PANADERIA**

ACEPTAMOS ENCARGOS

**NUEVO SERVICIO DE
CARNICERIA Y CHARCUTERIA**

VEAN TAMBIEN NUESTRAS OFERTAS MENSUALES EN OTROS ARTICULOS

Paseo Colón, 176
Tel. 85 07 40

CAN PICAFORT

Edifici Municipal Platja de Muro

Aquest és el nom que apareix al rètol situat davant l'edifici que l'Ajuntament de Muro juntament amb la Conselleria de Turisme, ha construït a la zona costera.

Va ésser inaugurat el passat dia 30 d'agost pel Mont Honorable Senyor D. Gabriel Cañellas, acompanyat pel Conseller de Turisme l'Honorable Sr. Jaume Cladera i del Batle de Muro D. Miquel Ramis.

Després de tallar la cinta i descobrir una placa que commemora l'assenyalat dia, el grup folklòric Revetla d'Algebelí va oferir una actuació al nombrós públic assistent i al mateix temps es podia "picar" un refrigeri, que aquest pic tampoc va bastar.

La direcció tècnica va córrer a càrrec de l'arquitecte murer Antoni Perelló, que en gran encert ha duit a terme el seu projecte. L'edifici compta amb nombroses sales, on està previst un possible dispensari mèdic, una oficina d'informació turística, una oficina de correus, una seu pel Patronat del Parc Natural de S'Albufera, un quarter per a la Policia Local, etc. a part dels serveis administratius que ara es fan a Muro.

ALGEBELÍ VERD

NO PRODUEIXIS FEMS

Cada família espanyola produeix com a mitja anual el volum de fems equivalent a la vivenda que ocupa.

Redueix la teva producció de deixalles.

Compra productes mínimament envoltats.

No utilitzis articles d'emprar i tirar.

Rebutja fulletons gratuïts.

Recorda la llei de la tres erres: reduir, reutilitzar i reciclar.

Deixa Astorat

- Que les 400 coques que s'oferiren a la inauguració de l'edifici de la zona costera no bastassin per a res. Haurem d'arribar a fer-ne 1000.

- Que a la portada d'Algebelí del mes passat, per variar, no hi sortís un home.

- Que el programa de festes de la Caseta des Capellans només es quedàs amb això; en un programa.

- La plaga de xorimangui de bicicletes de muntanya "Mountain bike".

- La deixadesa i estat d'abandono de les jardineres de la Platja de Muro.

- La quantitat de víctimes que es cobra la carretera Capellans-Alcúdia. Aquest any 4 accidents que coneguem.

- La planta que feia el nostre Batle al palco, el dia de la Beata a Santa Margalida.

- Que ara que l'Esglesieta està prou il·luminada, els encarregats de la neteja no hagin vist que devora hi ha un rest del que era una paperera.

- Que qualsevol pugui abandonar deixalles i fems a les afores del poble, sense que ningú es faci responsable. Encara existeixen abocaments incontrolat.

- Que Tele 5 no hagi deixat assassada la gent i a Capellans hagin de llogar strep-tease.

Fotografia d'un temps

L'orquestra Raspante (1920 apròx.). Aquesta orquestra estava integrada per murers aficionats a la música, de 18 i 19 anys, que anaven a tocar a totes les festes on estaven convidats sense cobrar cap doblar.

Drets (d'esquerra a dreta): Francesc Pomar, germà de l'amo n'Eloi; Martí Cladera "Tonet", Jordi Vallespir Sans, Martí Sales "Valencià". Asseguts: Jaume Picó "Argelaga", Jaume Riera (se'n va anar a Bons Aires), Mateu Reynés "Miqueló".

Malbociners

per Xesca Ensenyat

En temps del Moviment, a Muro hi havia un batlle que li deien Es Sabateret, d'infausta memòria. Contaven que feia fer cua a sa mare per aconseguir sucre, com els altres, la qual cosa a mi em sembla molt bé. Impregnàt d'idees noves, com era moda, creia que el món, talment les serps, podria baratar de mariol·lo. Ningú escoltà, de tots els que va rebre a les audiències, que ell abordava amb una parauleta que a Muro tothom encara sap.

— Ni mitja més! —feia com un vencís, com una ganiveta que no ha topat amb res que faci osques i que llenega per la musculatura llisa fins al mànec, que no passa ni mitja ungla més.

I als curanderos i a les curanderes els posava a emblanquinar la capella del cementeri o els feia fora del poble. Una d'aquestes curanderes, fellona del Sabateret, una dia varen sentir que deia, esclatada de fer córrer la granereta:

— Te'n recordaràs de mi, gran repunyetero! I l'endemà Es Sabateret ja feia llit. El visitaren els millors metges de Ciutat, però no n'hi hagué cap que posés remei a la seva calentura. Una amiga de la família els aconsellà de fer-ne instància a don Bernat, un curandero de Palma que anava fent miracles. Fos aquest, fos un altre, quan li mostraren la camisa del malalt, tot d'una digué:

— És una mala ferida: li han donat per morir. No hi ha remei. A no ser —va deixar anar, més que res perquè s'accontentessin amb una bona paraula, perquè ell ja sabia que allò que els comanava no es podria complir—, que li poséssiu aquesta coca damunt el ventre: però no la hi podreu posar.

— Què vol dir, no la hi podem posar? Vaja, si la hi posarem! —digueren els dels seu bàndol, que trobaven que no els convenia que el batlle se morís, fos perquè feien estraperlo o fos per una altra con-

veniència.

Enllestiren la coca, i els quatre homes més forçarruts de Muro s'atracaren al llit; per si de cas, a la porta hi havia jurats. De tot d'una, i fins molt tard, encara creien que ho aconseguirien; però no hi havia manera humana d'assolir positura adient per contrarrestar aquelles sacssades, aquelles convulsions, i enviaren els jurats a demanar ajutori. Entre els reforços s'hi trobava l'amo En Jeroni Gener, avi del meu home, ben cepat i plantós, u-

"Posau-hi tres llimones damunt el ventre, i en haver-hi jagut un vespre, cremaules dins el forn."

na caps de seny que no s'avenia a creure en bruixeries ni en encanteris i que comptava amb els seus braços i els dels altres, la pura força, i si de cas també amb la força dels agents (ànc que no sia aconsellable que els que estan a les ordres d'algú altre vegin minvar la seva l'autoritat); els homes de la vila abraonaren aquell focus de defici així com pogueren, i tampoc no aconseguiren mantenir la coca a siti un sol instant. El pronòstic del curandero es va complir i Es Sabateret va anar-se'n a l'infern sense fer represa, mentre el fossé que clausurava la llosa anava mormollant:

— Ni mitja més! Ni mitja més! Ni mitja més!

Una vella madona que a mi no em sembla gaire fantasiosa, madò Punxa, part de l'adreç que aquest estiu, cada vetllada, anomena di-

funts igual d'anomenar formigues que desfilen, ho recorda com si hagués estat ahir.

La família de madò Punxa tenia un figueral a Son Terrassa, que ara és de sa germana; ella conra un altre hort, emperò ens obsequia amb el relat d'una feta que fa més de seixanta anys que va sotragar-la i que és molt més que una herència o que un partió, perquè es va instal·lar dins la seva carnadura. Passaven els mes d'agost a la caseta, una caseta guapa, amb les bigues pintades de pòlvors d'oca, i un tresor: la cisterna; no totes les casetes de Son Terrassa en tenien, i per això, per treure aigua de beure, rebien moltes visites, que no solien tornar-se'n sense abans haver compartit una síndria o sense haver pelat una estona d'ametlles, i mai de la vida sense haver fet una bona xerrada o unes bones cantades, quan hi havia aquell Martí de Santa Margalida, un al·lot jove que aviat es va casar. Amb l'aigua dels pous, que tothom en tenia, només hi rentaven les figures per donar als porcs, i això ho feien per mor de la lletrada. Entre tots aquests anants i venidors —que madò Punxa anomena un per un, com si els duqués dins els justillós—, torna a dir d'uns vileros, en Martí i na Catalina, dos germans, que amb una cosina seva passaven també el mes d'agost a Son Terrassa; quan en Martí es va casar, na Catalina va dir:

— Tu et cases i jo em llogaré per criada a cas metge de Son Tovell, perquè tampoc no vull estar tota sola.

I l'estada a Son Terrassa el mes d'agost d'aquella bona gent es va desfer, perquè la cosina tampoc no hi va tornar romandre i la parella havia de covar la niuada (sempre amb ous i colomins en esser joves), i per molts anys amb altres feines que fer sequers o engeixar porcs. Varen tenir dos nins de tira, i quan aquests infants compliren

tres o quatre anys en Martí va prendre mal. Va començar que no es mirava la seva dona de cara, que no li alçava els ulls i que només la veia esblaiada. Fins que la va avorir de tot. Quan mostraren la seva camisa al curandero, els va dir:

— Té mala ferida: li han dat malbocí, i ho ha fet un parent. Posauhi tres llimones damunt el ventre, i en haver-hi jagut un vespre, cremau-les dins el forn.

Li posaren les tres llimones entre la pell i la vànova, i passada laren; negres com un carbó, sortiren pel funeral de la xemeneia amb una força que els esglaià. I escapadetes, les dones de la casa anaren a contar-ho al visionari.

— Li han dat per morir; no té adobni té cura. Els vespres no l'aclucaven, perquè les baules prenien un trot i feien tal escàndol que tampoc no deixava descansar els veïnats; les fermaren amb cordes, però aquella força no es podia subjectar de cap manera coneguda; una parella de jurats no es va moure durant més de dos mesos del portal emmetzinat, perquè la gent estava molt espantada.

— Li han dat per morir, i morirà, perquè aquell que ho ha fet és més fort que no jo —deia l'endevinaire—. Però escoltau-me bé: en esser mort, del bagul al portal hi trobareu unes taquetes blanques, com esquits de calç; heu d'anar alerta a trepijar-ne cap; no veureu que ningú ho posi, però hi seran. Feis un carreró d'esperit damunt

aquestes taques i pegau-li foc: el parent que li donà malbocí en rebrà les cremades.

Quan tingueren el mort dins la caixa tothom es va posar ben esquena-paret, fins que trobaren els esquixos: del taüt al portal hi havia, en efecte, una tira de taques blanquinoses que no havien sospitat que ningú escampés. Pegaren foc a la ratlla d'esperit i varen vetllar el mort sense sentir cap baula; el matí l'enterraren i el capvespre li van fer el funeral. A la casa, quan preparaven per sortir, na Catalina, germana del difunt —llogada a cal metge de Son Tovell— reparà que ho hi havia la cosina, aquella al.lota que s'entenia tant amb en Martí i que quedava amb ell a Son Terrassa passant el mes d'agost i per donar facilitats per estotjar-los a santa Bàrbara, santa Hel.lena i santa Maria Magdalena; i demanà a sa mare per què no hi havia anat.

— No se trobava bé, no estava fina —deia aquella doneta, del tot erugada i amb molt d'esment de no donar fil a la miloca d'una mala idea. I tot d'una varen prendre ciriet i de cap a l'església; però aquella Catalina germana d'en Martí, quan foren a l'alçada del carrer de la cosina, digué: ara torn, no m'espereu, i després de vint passes va pujar una escaleta i va cridar, i no li responien, però va obrir la cambra de l'al.lota impossible d'en Martí, que jeia coberta de misèria. Va pegar una arronsada al tapament i la va veure, de prim compte, tota nafrada de flama.

— Mala puta —només va dir na Catalina. I se'n tornà a oir missa pel seu pobre Martí.

L'estiu que va venir davant, que la cosina desnonada ja era morta a conseqüències d'aquell foc, la vídua d'en Martí, amb els dos infants orfes de pare que fins el dia d'avui mai de la vida no han deixat d'engreixar un porc a Son Terrassa, tornaren al figueral. I els vespres —diu madò Punxa—, quan les al.lotes ja havien acabat de pelar ametlles i s'havia fet hora de tornar-se'n cadascú a guardar-se, totes —i ella també, d'ençà que aquell Martí ja no alegrava les vetllades, perquè va ser dels millors cantadors que hi ha hagut mai a Santa Margalida—, madò Punxa i les altres, que tanmateix es volien casar anc que per sempre més tot haguera de fer ull, tenien una porada a reprendre el caminet de la clavor de l'anada havia disputat a les òlibes. I només deien, fins que tocaven baula, que ja hi eren i tancaven de cop, després del camí fosc que amenaçava la salut dels que serien els seus homes, només deien, imaginant un foc que així mateix esquença adreços de llençols i jocs de coixineres emperò tal dolcet que ningú considera caliu que també balda els que viuen plegats per fer les criatures, només rumiaven —madò Punxa i les altres—, tot arruixant les bèsties que no deien res mai que no fos veritat, només xisclaven —les al.lotes fadrines—, per poder arribar vives ran dels alens dels homes, en sentir xiular a l'òliba el seu etern pronòstic.

Déu te do bona pastura
i a noltros bona ventura.

Perquè havien conegut, aquell estiu a Son Terrassa, que els pòlvors de cada malbocí dels que escampen per trastocar les alegries són macerats amb les gleves dels fills que no arriben a néixer.

Per a: M.P., M.R. i A.V.

Anécdota sobre el nombre de la Parroquia de la Playa de Muro, San Alberto Magno

El pasado día 2 de setiembre visitamos a Don Gabriel Server, precisamente el día del 30, aniversario de su venida a Muro como Rector de nuestra parroquia de San Juan Bautista.

Nos explicó que en el año 1970 siendo el rector de Muro y Arcipreste de Alcudia, el Obispo de Mallorca que en aquel entonces era D. Rafael Lara, le encomendó la tarea de buscar solar en la zona de la Playa de Muro en el que se pudiera construir una futura parroquia, ya que las misas tenían que celebrarse al aire libre, entre los pinos, junto a lo que ahora es el hotel Fortuna Playa.

De las tres empresas urbanizadoras de la zona, se dirigió a Técnica y Obras, S.A. de la cual el

señor Bonnemaison era el encargado y que en numerosas ocasiones servía las misas. El Sr. Bonnemaison dió los pasos pertinentes y recibió noticia positiva desde Madrid, donde tenía un domicilio la empresa, adjudicando un solar de unos 200 metros cuadrados en un emplazamiento diferente al actual, junto al hotel Algebelí (ahora Fortuna Playa) y que D. Gabriel Server no llegó a visitar.

El ingeniero de la empresa urbanizadora D. Alberto Viader Muñoz, quien eligió los terrenos, vino a visitar la urbanización Las Gaviotas. Don Alberto comentó a Don Gabriel sobre el nombre que pondría a la parroquia, suponiendo el ingeniero que se le pondría algún nombre que tuviera relación con el

mar, como por ejemplo la Virgen del Carmen. Don Gabriel le contestó que ni hablar de ello, que se le tenía que poner nombre de un "machote", palabras textuales, preguntándole al ingeniero cuál era su nombre y contestando éste que Alberto, pero Alberto Magno. Pues la llamaremos San Alberto Magno.

Más tarde y de contento que estaba el ingeniero, el día 18 de noviembre de 1970, Don Gabriel recibió una carta, que nos enseñó, en la cual se le comunicaba el cambio de emplazamiento de los terrenos por uno de 1.700 metros cuadrados en el lugar que todos conocemos, y asimismo, manifestando su alegría por el nombre que se daría a la parroquia.

En el marco incomparable
del

HOTEL
Bahía de Alcúdia - Mallorca

Celebre sus Bodas, Comuniones,
Banquetes y Comidas de Empresa.
Tenemos las mejores instalaciones
de la comarca.
Pídanos presupuesto sin compromiso.
Llámenos al 89 09 09.

Ctra. Sa Pobla - Pto. Alcúdia
Km. 9 - Playa de Muro
Teléfono: 89 09 09

A la memòria de l'amo en Toni Tomàs Capó "Mates": el darrer xeremier de Muro

A les portes de les festes de Sant Joan, un diumenge, quan mancaven tan sols deu dies, ens deixà sense gairebé adonar-nos l'amo en Toni Mates.

Ja queden lluny, però són imborrables aquells records dels dies d'estiu quan el sentíem com feia sonar les xeremies assegut al corral de ca seva, a la fresca. Era un sonar viu, fort, bullós, que omplia de vida el carrer de Son Moro; so familiar a les rotlades d'estiu entre els veïnats.

La gent del seu carrer, i els amics recordarem la seva senzillesa, la bondat i el gran cor que tenia; era un bon amic de tots, un home feiner que, acabada la dieta, anava els horabaixes a treballar els tarongers de "ses pedreres".

Aprenqué tot sol a tocar el flabiol i després les xeremies, i formà colla amb l'amo en Toni Morellet. Fins a l'arribada de la seva mort ens acompanyà de ple amb les seves tonades a totes les festes del nostre poble: els foguerons i beneïdes de Sant Antoni, les festes de Sant Joan, les corregudes al Cós per Sant Jaume i moltes més.

Sens dubte les festes de Sant Jaume d'enguany ja han tingut un buit important, ja no eren les mans d'un fill de Muro que duien els sons de la festa.

La seva persona i la seva tasca com a xeremier meresqueren l'atenció del professor de la Universitat de les Illes Balears, Antoni Artigues, que recollí a les

seves obres: Colla de xeremiers i Els xeremiers de Mallorca, algunes de les tonades de l'amo en Toni amb el qual mantingué varies entrevistes l'any 1979.

La seva partida ha deixat un gran buit a la seva família i als seus amics. Tenim el seu record, hem pogut apreciar una gran persona, que fou savi amb l'art de mantenir amb els sons de les seves xeremies un esqueix de la nostra cultura.

Josep Llinares Martorell
Agost 1992

Nota del Consell de Redacció

Una vegada més, i no és la primera, ens hem d'assabentar per la premsa de Palma del que passa al nostre poble.

El gabinet de premsa de l'Ajuntament, si és que n'hi ha, no diu: ni ca què fas! i la història que ara vos contarem és producte de l'interès que té el Consell de Redacció d'aquesta revista que, com a mínim, fulleja el diari cada dia.

El fet és que un japonès que nom Nanariko Muro va venir de viatge de negocis a Espanya per muntar una fàbrica del seu producte i va saber que a Mallorca hi havia un poble que coincidia amb el seu llinatge i el nom de la seva empresa.

Per aquests dos motius en Nanariko Muro va voler visitar-nos, juntament amb la seva dona.

L'esperaren el Batle, el Diari de Mallorca i l'Ultima Hora.

Sabem que li va agradar molt el poble i el nostre menjar. I si en venir el coreà, ens conviden, vos contarem fins i tot de què varen dinar.

Coneguem Mallorca

A partir d'aquest número, cada mes, Algebelí sortirà a passejar per Mallorca a través d'aquesta nova secció. Unes vegades anirà per zones muntanyoses com la Serra de Tramuntana i altres per cales tranquil·les de la costa o per indrets secs de l'interior. Qualsevol tipus d'excursió possible a la nostra illa podrà ser l'objectiu de Coneguem Mallorca.

Hem volgut començar per un lloc no gaire lluny i de fàcil accés pel qual li agradi el muntanyisme i estigui disposat a caminar un parell d'hores a través de les seves crestes: la Serra de Cavall Bernat.

El nom de Cavall Bernat no és

més que un eufemisme de "carall berrat". L'adjectiu "bernat" no té res a veure amb el nom propi i, encara que ni tan sols aparegui al diccionari, sabem que era usat com a sinònim de "rígido". Per altra banda, la consciència del significat del mot "carall" (± "membre viril") s'ha perdut totalment. Tot això ha fet que, avui en dia, la Serra de Cavall Bernat no s'associï al seu vertader significat a causa del tabú que representa.

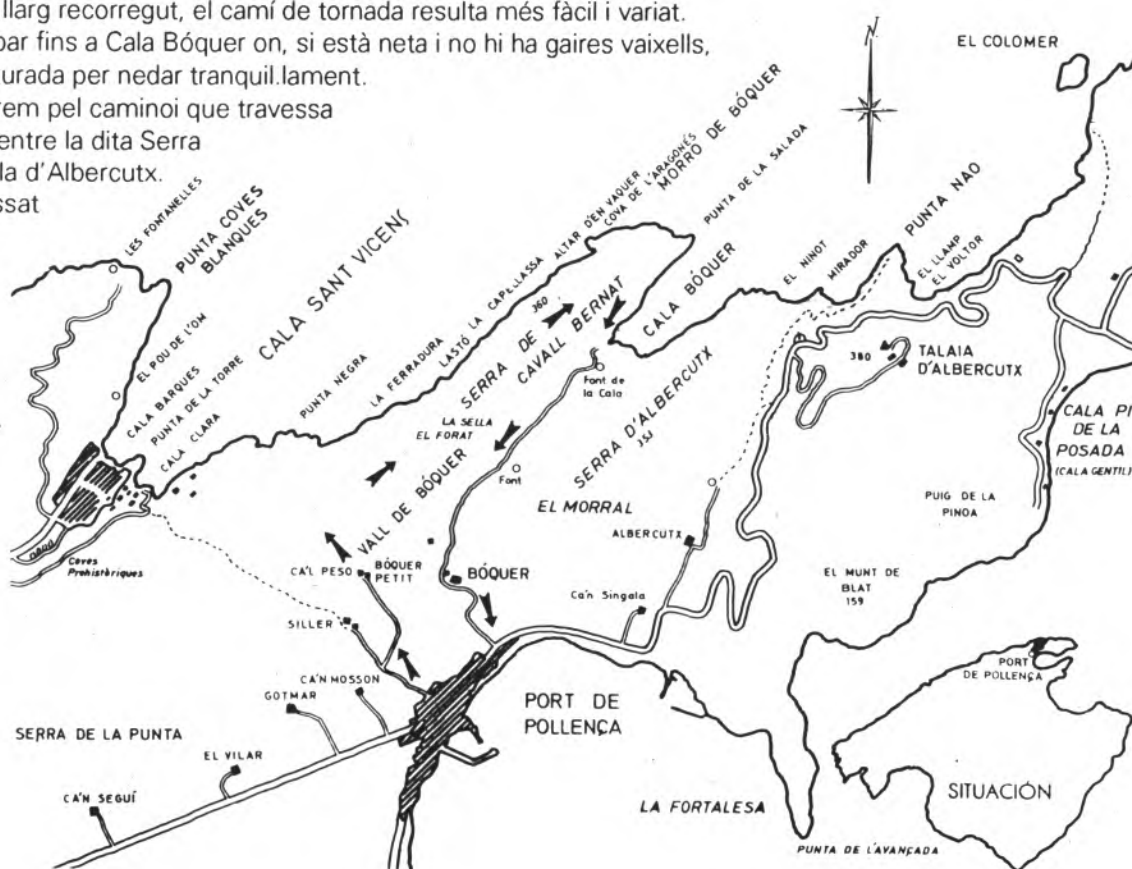
L'itinerari que seguim, assenyalat al mapa, comença del Port de Pollença i continua pel camí que du a Bóquer petit.

Des d'aquest punt i fins arribar

a l'altra punta de la Serra, o sigui al Morro de Bóquer, el trajecte és lliure, l'únic obstacle és la mateixa muntanya. La particularitat d'aquesta Serra és que ens permet gaudir d'una vista insòlita: la cala de Sant Vicenç i el Port de Pollença completament i simultàniament. A mitjan Serra ens trobem dos forats, un abans d'arribar al cim més alt i l'altre després, a través dels quals poden veure les aigües de la Cala de Sant Vicenç. **Abans d'iniciar** els descens, quan ja hem assolit el Morro de Bóquer, val la pena aturar-se i observar, a la dreta, l'ileta d'En Colomer i la Punta de la Nao.

Després d'aquest llarg recorregut, el camí de tornada resulta més fàcil i variat. Primer hem d'arribar fins a Cala Bóquer on, si està neta i no hi ha gaires vaixells, s'hi pot fer una aturada per nedar tranquil·lament. Després continuarem pel caminó que travessa la vall de Bóquer, entre la dita Serra de Cavall Bernat i la d'Albercutx. Quan ja hàgim passat per la possessió de Bóquer, arribarem a la carretera de Formentor i acabarem així l'excursió.

un grupo de profesionales a su servicio

VIAJES acromar TOURS S.A.

BAL. - 082

**RESERVAS AUTOMATICAS
CONFIRMACION INMEDIATA**

..... PASEO COLON, 112 - B

TELS. 85 00 26 - 85 00 65 - FAX. 85 10 69

..... 07458 - CAN PICAFORT - (MALLORCA)

Reserva de: BILLETES DE BARCO PASAJES AVION HOTELES APARTAMENTOS EXCURSIONES	VIAJES ORGANIZADOS TARIFAS MINI CRUCEROS VUELOS CHARTER NACIONAL CHARTER INTERNACIONAL	Descuentos a: RESIDENTES FAMILIA NUMEROSA 3ª EDAD GRUPOS MENORES
--	---	--

Agencia autorizada para la venta de billetes:

IBEROJET

Ootour

7 TRANSMEDITERRANEA

IBERIA

Lufthansa

**SU
AGENCIA
DE
VIAJES**

Asociación de la Tercera Edad de Muro

En el último número que salió día 27 de agosto, no salió publicada una pequeña crónica (motivo que desconozco) expresando lo ocurrido en la Tercera Edad. En ella comentaba que son muchos los asociados, cada año más, que se van de vacaciones con sus familiares al campo o a la playa, con el fin de disfrutar del buen ambiente.

En las tertulias que se hacen en el local se habla de la gran diferencia que existe entre el tiempo que vivimos en nuestra juventud, me refiero a los que ya tenemos setenta o más años cumplidos; el entretenimiento de los niños era ir a nadar a un estanque o a cazar pajitos con "visc" o con "filats". Así pasábamos el tiempo. En aquellos días no había tantos coches, ni dinero para poderse divertir.

Recuerdo que durante las fiestas de San Jaime, que eran las mejores del año, los payeses unos días antes adelantaban el trabajo de riego (aunque tuvieran que regar de noche) con la intención de poder participar en las carreras "des Cós" y por la noche en las verbenas.

Todos coinciden en exclamar ¡cómo ha cambiado el tiempo!, dando gracias a Dios y suplicando que siga por el mismo camino, progresando por y para el bien, pero, que sea para todos.

De aquellos días solamente se puede añorar la tranquilidad que había. Se puede mencionar que al cerrar la puerta de nuestras casas, dejábamos la llave en el candado o bien una silla detrás de la puerta para que el viento no la abriera. Por la noche si había muchachos, el último en llegar cerraba. Esto es una comparación del gran cambio que ha habido en todas las cosas.

Hoy los jubilados estamos bien, si uno sabe administrarse bien, recibimos todos los meses una pen-

sión que ayuda a vivir sin grandes preocupaciones, más disponemos todos de un servicio de médicos con los gastos de los medicamentos pagados. La mayoría dicen haberse pasado la vida trabajando en el campo y saben lo duro que es, pues ahora su preocupación es pensar en los agricultores actuales, por considerar que son los más afectados por la crisis generalizada. Hoy la recolección, sea cual sea el producto (antes de que sea maduro) cuesta un dineral, porque al campo se le ha presentado una plaga que si no la combates, no recoges nada, y cuando la has salvado la recoges, la llevas al mercado y lo que obtienes no alcanza el valor del coste de los insecticidas, sin contar las muchas horas trabajadas.

Día 4 de junio de 1992 un miembro de la Directiva hizo acto presencia en un acto celebrado en el local de Cultural de Inca, invitados por la misma Asociación. Pronunció una conferencia el Sr. Gilet.

Día 16 del mismo mes nos visitó una nueva Asociación de Portol. Les enseñamos nuestro local y les acompañamos a visitar la Residencia. Quedaron muy contentos y agradecidos.

Día 1.º de julio nos visitaron la Consellera Juana A. Vidal, el Pte. de Asociaciones D. Rafael Socías y dos monitoras que enseñaron a practicar gimnasia. El objeto de la visita fue dar la enhorabuena a los asociados que la practicaron y animarles para el próximo año. Resultó una pequeña y agradable fiesta.

La excursión del día 9 de julio con la visita al Faro de Formentor, resultó preciosa y pudimos contemplando (casi todos por primera vez) la preciosa y costosa carretera. Comimos en S'Alqueria. Como invitados de honor estuvieron con nosotros el Sr. Alcalde D.

Miguel Ramis y Señora.

Día 16 también de julio, la Asociación del Pto. de Alcudia, nos invitó a asistir a los actos de bendición de la Virgen del Carmen a la que proclamaron su Patrona. El Presidente agradeció la presencia de todos los invitados. De nuestra asociación asistieron dos miembros de la Directiva.

Día 31 un grupo de más de cincuenta asociados fueron a ver una función de atracciones en "Es Fogueró" de Alcudia. Antes cenaron en Cas Chato de Can Picafort. De la cena salieron satisfechos y del espectáculo también, comentando que sólo por ver la iluminación valía la pena la visita.

Día 30 de agosto los Directivos de la Asociación hicieron acto de presencia en la inauguración del Edificio de Equipamientos en la Playa de Muro. La fiesta fue presidida por las Autoridades Locales; el Conseller de Turismo, J. Cladera y el Presidente de la Comunidad Autónoma, Gabriel Cañellas. Todos manifestaron el gran acierto y dieron al pueblo de Muro la enhorabuena por tan distinguido y útil edificio.

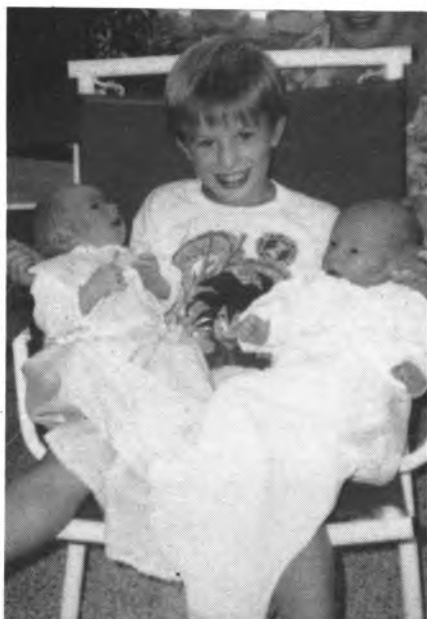
B. Riutord

Ses Tarragones

Divendres dia 11 de setembre, coincidint amb la Diada Nacional de Catalunya, es varen donar per acabades les reunions de caire polític que s'han allargat durant dos mesos i mig. Aquest dia va esser presentat el testimoni del Vicepresident del Parlament Eslovac el qual va fer menció al moviment nacionalista a tota Europa i concretament a Xecoslovàquia.

Naixements

3-8-92 - Maria Cladera Morey
12-8-92 - Rafael Moranta Miquel
13-8-92 - Juan Manuel Ruiz
22-8-92 - Joan Gual Porquer
9-8-92 - Sebastià M. Perelló Amengual

Naixement de Marina i Joan Prats Cerdó

El passat dia 31 de juliol varen néixer els germans Marina i Joan, que a la fotografia apareixen amb el seu germà major Miquel.

Tots tres són fills de Miquel Prats i de Maria Cerdó, els quals són col.laboradors valuosíssims d'aquesta revista. Des de la redacció d'Alge-beli donam l'enhorabona als nostres amics.

Miguel Florit Llinás

El pasado 30 de agosto, en la Parroquia de Can Picafort, recibió las aguas bautismales el niño Miguel Florit Llinás, segundo hijo de nuestros amigos D. Miguel y D^a. Margarita, residentes en Palma de Mallorca.

Reciban nuestra enhorabuena extensiva a toda la familia.

Matrimonis

29-8-92
Pedro José Quetglas Maroto
María Florit Miró

Bartolomé Riutord Campaner

El día 21 de junio de 1992, en la Iglesia Parroquial de San Juan Bautista de Muro, el niño Bartolomé Riutord Campaner recibió por primera vez el pan de la Eucaristía de manos del Rdo. D. Pedro Fiol.

Los invitados fueron obsequiados con una preciosa comida en el Hotel Las Gaviotas.

A los padres, abuelos, familiares, amigos, junto al niño Bartolomé, expresamos nuestra más cordial enhorabuena.

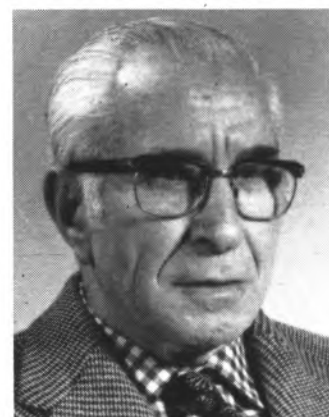
Maria del Mar Fornés Noceras

El passat diumenge dia 21 de juny, festivitat del Corpus, a l'Església Parroquial de Sant Joan Baptista de Muro, va rebre per primera vegada el Sagrament Eucarístic, la nina Maria del Mar Fornés Noceras.

Un nombrós grups de convidats, familiars i amics, foren obsequiats amb un esplèndid dinar a les Cases de Son Sant Martí. Enhorabona.

Defuncions

5-8-92 - María Turoges Perelló
6-8-92 - Juan Picó Picó
6-8-92 - María Boyeras Escalas
30-8-92 - Antonia Payeras Juliá

Juan Picó Picó

El pasado día 6 de agosto, nos precedió a la vida eterna, Juan Picó Picó "Xot", a la edad de 86 años.

A su esposa Catalina, hijo Jaime, hija política Catalina, nietos y demás familia, nuestra más sentida condolencia. Descanse en paz.

María Gual Gual

El pasado día 14 de agosto, nos precedió a la vida eterna, María Gual Gual a la edad de 81 años.

A sus hijos Guillermo, Gregorio, Damiana, Catalinay María, a sus hijos políticos, nietos y demás familia nuestra más sentida condolencia. Descanse en paz.

Gent amb moto - Moto Cross

Per al proper diumenge dia 11 d'octubre de 1992, està prevista la celebració d'una altra carrera de Moto Cross (II Moto Cross Gran Premi Ajuntament de Muro) al circuit Forta Vila, que si bé no serà puntuable per al Campionat de Balears de l'especialitat, val a dir que ja han confirmat la seva participació gairebé tots els habituals dels campionat, amb una menció especial a Miquel Rico, Toni Sacarés, etc. a més dels espectaculars pilots eivissencs i menorquins.

Les categories seran les habituals a qualsevol prova: Alevin 50-60 cc., Juvenil 80 cc. i Junior i Senior 125-150 cc. amb importants premis en metàl·lic per aquesta darrera categoria.

La prova començarà a les 10.00 hores, si bé a las 9.00 hores hi haurà 10 minuts d'entrenaments lliures per a totes les categories i 10 d'entrenaments oficials, seguits de 2 voltes per establir la posició de cada pilot a l'engraellat de sortida.

La carrera estarà organitzada in-

tegrament pel Moto Club Muro i comptarà amb el patrocini del Magnífic Ajuntament de Muro.

CALENDARI

El Moto Club Muro ha fet arribar a la Federació Balear de Motociclisme una petició per organitzar un total de 9 proves puntuables per al

Campionat de Balears de Motociclisme de l'any 1993:

— Trial

17 de gener de 1993, Trial Festes de Sant Antoni.

— Indoor Trial

8 d'agost de 1993, Indoor Trial Festes Sant Llorenç, Casetes des Capellans.

— Tramps de Velocitat

10 d'octubre de 1991 Moto Cross Festes Patronals Sant Joan.

19 de setembre de 1993, III Moto Cross Gran Premi Ajuntament de Muro.

— Mini Motos

6 de gener de 1993, I Trofeu Festivitat dels Reis.

20 de juny de 1993, I Trofeu Festes Sant Joan.

18 de juliol de 1993, I Gran Premi "Mini Motos DM".

3 d'octubre de 1993, I Gran Premi "Wheels".

Toni Pereó
Martí Poquet

DADES CLIMATOLÒGIQUES AGOST 1992 - MURO

TEMPERATURES

Màxima	39,2º	Dia 26
Mitja màximes	34,3º	
Mínima	17,6º	Dia 30
Mitja mínimes	28,1º	
Oscil·lació màxima	16,6º	Dia 26
Oscil·lació mínima	5,8º	Dia 29

PRECIPITACIONS

Total mes	11,0 l/m.	
Màxima	11,0 l/m.	Dia 15
Pluja apreciable	1 dia	
Pluja inapreciable	0 dies	
Vent dominant els dies de pluja	S.E	

Dades facilitades per D. Bartomeu Martorell Bosch

DADES CLIMATOLÒGIQUES JULIOL 1992 - MURO

TEMPERATURES

Màxima	37,2º	Dia 20
Mitja màximes	31,4º	
Mínima	14,8º	Dia 7
Mitja mínimes	19,4º	
Oscil·lació màxima	16,8º	Dia 20
Oscil·lació mínima	7,0º	Dia 5

PRECIPITACIONS

Total mes	7,9 l/m.	
Màxima	4,8 l/m.	Dia 9
Pluja apreciable	6 dies	
Pluja inapreciable	0 dies	
Vent dominant els dies de pluja	N.E.	

Dades facilitades per D. Bartomeu Martorell Bosch

Venta de local comercial

700 m² con posibilidad de dividir en locales de 200 m²

**En venta 2 plantas
bajas**

C/. Guillermo Ballester y Cerdó,
15 y 17

muchas facilidades

INFORMES Y VENTAS:

Juan Quetglas Perelló (a) «Sabataret»

Tel.: 85 18 56 - (Horas de oficina)

IMPREMTA
MURO